

и Морава прѣзъ върховетъ Стресеръ, Вилоголо и Мезидъ-планина, достига прѣзъ Гачина, Черна-трава, Дарковска, Драйница-планина и Дъсчани-кладенецъ водораздѣла между Гория Сукова и Морава, отива право на Столъ и прѣсича пакти отъ София за Пиротъ на едно разстояние отъ 1,000 метра къмъ сѣверо-западъ отъ селото Сегуша. Въскачва се подиръ това по права черта на Видлишъ-планина и отъ тукъ на планина Радочина, въ веригата на Коджа-балканъ, като оставя селото Дойкинци на Сърбия, а селото Сѣнокосъ на България.

Отъ върха на планината Радочина границата тръгнува къмъ Сѣверо-западъ по бърдото на Балканъ прѣзъ Чипровецъ-балканъ и Стара-планина до старата источна граница на сърбското княжество при кулата Смилова-чука, и отъ тамъ по тъзи стара граница до Дунавъ, до който се допира при Раковица.

Членъ 37.

До заключението на нови спогодби, сегашните условия на търговските споменения на княжеството съ чуждите земи си оставатъ непочекни.

Никакво транзитно право не ще да се взема отъ стоки, които минуватъ прѣзъ Сърбия.

Правата и привилегии на чуждите подданици, както и поддъжността и правото на консулското покровителство си оставатъ въ складата днешна сила, до гдѣто не се измѣнить по общо споразумѣние между княжеството и заинтересованите сили.

Членъ 38.

Княжеството Сърбия замѣнява за своята частъ Високата Порта въ задълженията, които е тя заключила съ Австро-Унгария и съ дружеството за искористуванье на желязниците въ Европейска Турция било за свършването и съединението, било за искористуването на желязниците, които ще се направятъ въ новоприсъединените къмъ княжеството места. — Нуждите конвенции за уреждането на гѣзи въпроси ще се заключатъ веднага слѣдъ подписването на настоящи договоръ между Австро-Унгария, Портата, Сърбия и, въ прѣдѣлите на неговата компетентност, княжеството България.

Членъ 39.

Турцитетъ, които притежаватъ земи въ устѫпените въ Сърбия места и пожелаятъ да се изселятъ изъ княжеството, могатъ да си запазятъ недвижимъ имотъ, като го дадутъ подъ наемъ или подъ управление на други лица.

Една турско-сърбска комиссия ще се натовари да решатъ въ разстояние на три години, както всичките въпроси за продаването, искористуването или употреблението за сметка на Високата Порта на държавните имоти и на вакъфите, така и работите за частни интереси, които сѫ замѣсени съ горните въпроси.